

מ"ת 19273/04/21 - מדינת ישראל נגד מוחמד עואד, מוחמד עואד, סעיד עואד, מוחמד אנטקלי, בילאל עואד

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 19273-04-21 מדינת ישראל נ' עואד(עציר) ואח'

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. מוחמד עואד 2. מוחמד עואד 3. סעיד עואד 4. מוחמד אנטקלי 5. בילאל עואד (עציר)

החלטה

בקשת מעצר עד תום ההליכים של המשיבים כנגדם הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של חטיפה לשם סחיטה, סחיטה בכוח, סחיטה באיומים, גניבה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות

העובדות עפ"י כתב האישום -

1. חסן רבאיעה, תושב השטחים (להלן: "המתלונן"), עבד ולן במועדים הרלוונטיים במחסן פירות וירקות בבעלות עדנאן עואד (להלן: "עדנאן"), באזור התעשייה בטמרה.
2. המשיב 1 הוא בנו של עדנאן, ועבד בעסק יחד עם המתלונן.
המשיבים 2 ו-3 הם אחים ובני דודים של המשיב 1
בין המשיבים 2 ו-3, לבין המשיב 4 קשרי חברות
בין המשיבים 2,3 ו-5 לבין המתלונן היכרות מוקדמת
3. ביום 25.3.21 בשעות הבוקר הגיעו המשיבים 1 ו-2 לעסק יחד עם אדם נוסף, ושאלו את המתלונן אם ראה בעסק נשק. המתלונן השיב בשלילה, והאחר איים "תביא את הנשק או שאני מעיף לך את המוח". בהמשך, השלושה עזבו

4. עובר לשעה 23:50 בעוד המתלון ישן בקומת הגלריה בעסק, נכנסו המשיבים עם אחר לעסק, והמשיב 1 קרא למתלון. כשירד למטה החלו המשיבים והאחר לתקוף את המתלון באגרופים ובעיטות איימו עליו כי הלילה ימות אם לא יביא להם נשק משטחי הרשות. בשלב מסוים, המתלון איבד את הכרתו. המשיבים והאחר נטלו את מכשיר הנייד של המתלון, ארנקו וחבילת סיגריות שהייתה ברשותו.

5. המתלון אמר להם שאין לו דרך לספק להם נשק, וביקש כי יתקשרו לאביו בתואנת שווא שיסייע להם בהבאת נשק, זאת על מנת שאביו ידע מצבו ויסייע לחלצו.

6. בשעה 23:50 התקשר המשיב 1 לאביו של המתלון, ג'מאל רבאיעה תושב ישראל, בעוד המשיב 5 מכון לראשו של המתלון חפץ הנחזה כאקדח. השניים אמרו לאביו של המתלון כי חטפו אותו, וישחררו את בנו רק אם יספק להם נשק

7. בהמשך, משכו המשיבים והאחר את המתלון והכניסו אותו בכוח לרכב מסוג מאזדה, בבעלותו של המשיב 4, תוך ששמו כיסוי בד על פניו ואיימו שהלילה הוא ימות. המשיבים הושיבו את המתלון במרכז המושב האחורי, כאשר המשיבים 2 ו-3 יושבים משני צדיו, המשיב 4 במושב הנהג, והמשיב 5 לידו. המשיב 1 והאחר הלכו ברכב אחר

8. מהלך הנסיעה המשיבים 2 ו-3 תקפו את המתלון וגרמו לו לחבלות בפניו. בשלב מסוים, הרכב עצר, והמשיב 5 ירד.

9. בשעה 00:25 בהיותם בשדה חקלאי בטמרה, נעצרו המשיבים 2-4 ע"י המשטרה כשהם ברכב עם המתלון החבול

המשיבים 1-4 הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה ומשיבים 1-3 הופנו לקבלת תסקיר. תסקירים שהתקבלו באו בהמלצה שלילית לשחרור לחלופה או מעצר באיזוק.

בדיון מיום 27.5 הסכים המשיב 2 למעצרו עד תום ההליכים תוך שמירה על הזכות לפנות בבקשה לעיון חוזר לאחר עדות המתלון ואביו, ומשיבים 1 ו-3 הופנו לתסקיר משלים לאחר שהציעו עיבוי הפיקוח וחלופה מרוחקת יותר

בדיון בתאריך 3.6 הסכים המשיב 4 למעצרו עד תום ההליכים תוך שמירה על זכותו לפנות בבקשה לעיון חוזר בהתאם להוראות הדין

המשיב 5 (להלן: "המשיב") טען לקושי בראיות המצדיק שחרור לחלופה -

עמוד 2

10. המשיב טען למחדלים בחקירה ובזיהוי, משהוצגה למתלון תמונה שלו חרף שטען כי לא מכיר אותו היטב, במקום מסדר זיהוי.
11. קיימת סתירה לטענת המשיב, בין גרסתו לגרסת השוטרים - לטענת המתלון המשיב היה ברכב המאזדה, ואילו לגרסת השוטרים הוא היה ברכב הסיטרואן
12. עוד טען המשיב, לאכיפה בררנית בינו לבין יושבי רכב הסיטרואן שלא הוגש נגדם כתב אישום
13. המבקשת טענה כי מהודעות המתלון עולה כי מכיר את המשיב 5, ומסר שמו כמי שמעורב בביצוע העבירות כבר בהודעתו הראשונה. מנגד, שני נוסעי רכב הסיטרואן לא הוזכרו בהודעות המתלון. המתלון מסר שהיו אנשים נוספים, אולם לא ידע לומר שמם
14. עוד טענה המבקשת כי המתלון מסר שהמשיב 5 ישב במושב הקדמי במאזדה, וכשדיברו על שוטרים הוא יצא מהרכב. הסיטרואן נעצרה כ-9 דק' בלבד לאחר שנעצרה המאזדה כאשר המרחק ביניהן לא רב, והמשיב 5 נראה ע"י אחד השוטרים יוצא מהסיטרואן.
15. לטענת המבקשת, התנהגותו המפלילה של המשיב 5 שנעצר רק כשבועיים לאחר האירוע, כאשר הוא מתחבא בדירת מסתור, ושתיקתו מהלך חקירותיו - מחזקות גרסתה

הראיות בתיק -

16. **דוח פעולה רסר ארגמן** - מהלך סיור בכפר טמרה, זיהה מולו רכב מסוג מאזדה בצבע כהה וסימן לו לעצור. הבחין במושב האחורי באדם שעיניו מכוסות ע"י בגד שחור ודם מהאף. כששאל את הנהג מה קרה לו, הוא החל בנסיעה לאחור. צעק לו "עצור משטרה" ואמר לו לכבות את הרכב. מפקד הצוות פרק מהניידת וניגש לחלק האחורי של הרכב, ואז נהג הרכב דומם מנוע. שאר הצוות חסם בניידת את הרכב מקדימה. מפקד הצוות הוציא מהרכב את מי שהתברר לאחר מכן כמשיב 3. הוא בהמשך אזק את המשיב 4, נהג הרכב ותפס את הנייד שלו
17. **דוח פעולה רסר עבדאללה** - נתבקשו ע"י צוות יס"מ להגיע לשדות טמרה לאחר שנעצר רכב מאזדה ובו 3 החשודים בחטיפה ותקיפה. הוא גבה עדות מהמתלון, אשר לטענתו 5 או 6 אנשים הגיעו למקום עבודתו ותקפו אותו בכל חלקי גופו. הם חטפו אותו, הכניסו אותו למאזדה
18. **דו"ח פעולה רסר אבוטבול** - נדרש להגיע לסיוע לאחר שנעצרה המאזדה. כשהגיע לזירה זיהה ברכב נהג מקדימה, ו-3 מאחור. פתח דלת ימנית אחורית, וזיהה אדם לבוש שחורים וביקש ממנו לצאת מהרכב (בהמשך התברר כי מדובר במשיב 2). הבחין במושב האחורי באמצע בנוסע שפניו מכוסות דם

שאמר "הם מרביצים לי הם מרביצים לי".

19. **דו"ח פעולה רסב קריאף** - כשהיה עם שותפו חושאן בניידת נדרשו לתת סיוע ל"מ. מהלך הנסיעה לאירוע, בהיותו בכביש 70 לכיוון צומת גני טמרה, הבחין ברכב סיטרואן לבן שנעמד בצד הדרך, וממנו ירד אדם והתחיל לרוץ לכיוון השדות מול גני טמרה. החשוד עבר אותם ונכנס לשטח. כשהעיר את תשומת ליבו של שותפו, הוא אמר שמכיר את הבחור בשם בילאל עוואד. משעלה חשדו, המשיך בנסיעה אחרי הסיטרואן, שהמשיך לתוך טמרה. בכיכר סונול, עצרו את הרכב, ושאלו את הנוסעים בו את מי הורידו בכביש. **לא היה להם מענה על כך.** בחיפוש ברכב נמצאו שתי מסיכות סקי, אחת מתחת לכיסא הנהג, והשנייה בגב הנוסע. כמו כן, בכיס כיסא הנהג נמצאה כוונת שמחברים לנשק, ובמושב אחורי שכפץ שחור.

20. **דוח פעולה רסר חשאן** - מהלך נסיעה בניידת עם שותפו קריאף, התבקשו להגיע לשדות טמרה לאירוע יס"מ. בכביש 70 צומת טמרה פנו שמאלה לכיוון דרום, וכשהתקרבו לצומת טמרה דרומית, הבחינו ברכב סיטרואן שהוריד בצד הדרך את המשיב 5 המוכר לו מעבודתו. **כאשר המשיב 5 זיהה את הניידת, הוא החל בריצה פרועה לכיוון השדה.** עקבו אחרי הרכב, שנעצר ליד תחנת דלק סונול. פרק מהניידת וזיהה נהג ונוסע לידו. הנהג זוהה כסמאח עיאשי, והנוסע חאלד עבדאללה.

21. **דוח פעולה קטיש** - ביום 8.4.21 הגיעו לרח' אהוד מנור בקרית ביאליק, דירה 58, וזיהו בדירה את המשיבים 1 ו-5. בדירה נתפס חומר החשוד כסם, חלקו בשקית וחלקו בתפזורת על מגש ברזל במשקל 13 גר'; מכשיר קשר; שני טלפונים מסוג נוקיה שחור; איפון לבן; איפון אדום.

22. **דוח פעולה עמורי** - בדירה בה נתפסו המשיבים 1 ו-5 נמצא גם טלפון שבור מסוג סמסונג בפח וכרטיס סים שבור באסלה

23. **מזכר רסר עביד** - לאחר שחרור אביו של המשיב 1, ליווה אותו לעימות עם המשיב 3. מהלך הליווי שאל אותו היכן בנו "דודו", והוא השיב "לא יודע. לא יודע איך עשו לבחור מהשטחים את הדבר הזה, הם השתגעו עליו". כששאל את האב למה הם עשו כך השיב "לא יודע מה הסכסוך בינו לבין הילדים והאחיינים שלי, דודו מצידי שיכנס שנה לכלא זה לא מפריע"

24. **תמלול שיחה למוקד 100 -**

המודיע : "גמאל רבאיעה.. יש לי ילד הוא עובד בטמרה, יש בעיה אנשים הרבה מרביצים לו במקלות וסכנים, יש להם (איך אומרים נשק, קול ברקע) נשק?.. אמרו לבן שלי רוצים נשק מהשטחים או אתה מת... תשמעי בחנות ירקות עדנאן עדנאן עואד.. איפה גני טמרה"

25. **בפריקת הנייד של ג'מאל**, נמצאו 10 שיחות עם מנוי 429 המוכר כמספרו של "דודו"

26. **תמלול שחזור של המתלון -**

כשהגיעו לחנות הירקות, הסביר המתלון כי ישן למעלה "הגיעו אליי חמישה אנשים מהדלת הזו כאן, אחד מהם זה הבן של בעל הבית ועוד חמישה בחורים, ביחד הם שישה", הם קראו לו למטה. לקח את הדברים שלו והארנק וירד. איך שירד מוחמד אל עלי עוואד נתן לו אגרוף לפנים, ואז כולם תפסו אותו והתחילו להרביץ לו באגרופים ובעיטות. הם אמרו לו שיביא להם נשק אחרת הוא מת.

הם התקשרו לאבא שלו ואמרו לו או שהבן שלך יביא לנו נשק או שהוא מת. הם שמו לו כיסוי על הראש כדי שלא יראה את הדרך, אחרי שגררו אותו לרכב, וגם ברכב המשיכו להרביץ לו.

בהמשך הוביל את השוטרים לדרך בה נסעו ברכב המאזדה ואמר כי לא ראה טוב מאחר ושמו לו כיסוי על העיניים. **ליד הנהג ישב "בילאל אלזאיד... הוא ישב לידו מקדימה בהתחלה בזמן שלקחו אותי מחנות הירקות".** המשיב 3 ישב מאחור בצד שמאל, והמשיב 2 בצד ימין מאחור. הוא ישב מאחור באמצע. בזמן הנסיעה שמע אותם אומרים "משטרה, משטרה", ואחד מהם אמר לשני "תברח, תברח". שמע אחד מהם פותח את הדלת וברח. הם התחילו להגיד אחד לשני "משטרה משטרה תברחו תברחו". השוטרים הגיעו וצעקו עליהם לעצור ולדומם מנוע. בזמן הזה הוא הוריד את כיסוי הראש ששמו לו.

הודעות ועימותים -

27. **המתלון -** בהודעה ראשונה (26.3) סיפר שעובד בעסק ירקות ופירות "חסבה" השייכת לעדנאן עוואד ליד גני טמרה. הוא ישן בחסבה. לפני כשעה, בזמן שישן, בנו של בעל העסק, המשיב 1, קרא לו וביקש לדבר איתו. כשירד ראה שיחד עם המשיב 1 היו עוד כחמישה אנשים, ואיך שהתקרב אליהם - המשיב 2, בן דודו של המשיב 1 נתן לו אגרוף לפנים ואז כולם התנפלו עליו ונתנו לו מכות בכל חלקי גופו והעלו אותו לרכב מאזדה בצבע שחור וכיסו את ראשו. ברכב המשיכו להכות אותו ואיימו עליו שיהרגו אותו ואת אביו, עד שהמשטרה עצרה אותם. עם המשיבים 1 ו-2 היו גם המשיב 3, אחיו של המשיב 2, "וגם בילאל עוואד בחר שמן עם זקן ויש לו חסבה בשדות טמרה". חושב שהתכוונו לקחת אותו לחסבה של בילאל. והיו עוד שני אנשים שלא מכיר את שמם.

כשהוציאו אותו מהחסבה לרכב, ראה גם טנדר לבן. הם תקפו אותו כי חשבו שגנב להם כסף ונשק. היום אחד מהם גם החזיק אקדח ואיים שיהרוג אותו, מהמכות שקיבל לא זוכר אפילו את צבע הנשק

הוא לא ראה מעולם נשק, אבל שמע אותם הרבה פעמים מדברים על נשק ביניהם

בהודעה נוספת יותר מאותו יום - סביבות השעה 10-11 הגיע אחד בשם ג'סאן עוואד, המשיב 1 שהכינוי שלו "דודו" והמשיב 2, תפסו אותו בצד ושאלו אם ראה נשק. אמר להם שלא, והם טענו שנעלמו להם דברים. ג'סאן אמר לו תביא נשק או שאני מעיף לך את המוח, והם הלכו לצפות במצלמות האבטחה. בלילה בזמן שישן

עמוד 5

הגיעו המשיבים 1 ו-2 "הבחור שיש לו עזבה באלסהל ... בילאל אלזאיד", המשיב 3 אח של המשיב 2, ועוד שניים שלא מכיר, אחד מהם בלונדיני. המשיב 2 קרא לו, וכשירד כולם תקפו אותו ואמרו לו שהלילה ימות או שיביא להם נשק מהשטחים. הוא אמר להם שאין לו מאיפה להביא נשק, והם המשיכו לתקוף אותו, שמו לו כיסוי על העיניים ולקחו אותו לרכב. שניים ישבו משני צדיו ברכב והמשיכו להרביץ לו עד שנעצרו ע"י המשטרה. המשיב 2 ישב מצידו הימני ברכב.

המשיב 3 ישב מצדו השמאלי ברכב

את המשיב 5 מכיר רק בשמו, ראה אותו כ- 3 פעמים ב - 3 חודשים האחרונים תיאר אותו כמי ש"יש לו זקן, השיער שלו מקדימה דליל והוא בריא". הם רק אומרים שלום אחד לשני, לא מעבר.

באירוע המשיב 5 סובב את ידו ונתן לו מכות בצוואר, הוא אמר לכולם לקחת אותו לאלסהל ולהרוג אותו בלילה הם הגיעו בשני רכבים, טנדר לבן ומאזדה שחורה או אפור עכבר. הם הכניסו אותו למאזדה, ושניים נסעו הביתה בטנדר - המשיב 1 והבלונדיני אותו לא זיהה

במאזדה המשיב 5 ישב ליד הנהג, את הנהג הוא לא מכיר, והמשיבים 2 ו- 3.

את הכיסוי עיניים שמו לו כשהיה ברכב, ולכן ראה מי ישב ברכב

המשיב 5 דיבר עם אביו מהטלפון של המשיב 1, ואמר לו שהם חטפו את בנו ושיביא נשק. שמע גם את המשיב 2 אומר לאביו אותו דבר "תביא נשק במקום הבן שלך אנחנו חטפנו אותו"

כשהוצגה בפניו תמונה, זיהה את המשיב 1, ובהמשך זיהה בתמונה את המשיב 5 "כן זה הוא, הוא שהרביץ לי הלילה"

בחנות הפירות יש מצלמות אבטחה, אבל המשיב 1 פירק אותם לבקשתו של המשיב 2

בהודעה מיום 30.3 נשאל אם מהמועד בו הועלה לרכב ועד שנעצרו ע"י המשטרה, עצרו במקום או הורידו אותו מהרכב או דיברו עם אנשים אחרים, והשיב בשלילה

בהודעה מיום 2.4 כשנשאל מדוע סיפר רק בעדותו הראשונה על נשק, השיב שעונה על שאלות. המשיב 5 היה עם אקדח, ראה אותו בזמן שתקפו אותו. המשיב 5 דיבר בטלפון וביד השנייה אחז אקדח.

חזר וטען כי המשיב 5 ישב ליד הנהג ברכב המאזדה וברח ממנו

המשיב 5 כיוון את האקדח לראשו ואמר שעוד הלילה ימות. האקדח היה צמוד לראשו

השיב בשלילה כשנשאל אם מהלך הנסיעה במאזדה היו עצירות או שירד מהרכב בשלב כלשהו.

מכיר את המשיב 5 שהגיע אליהם לעזבה פעמיים שלושה. הוא מלא, לא גבוה מדי, שחום, יודע ששמו

בילאל אלזאיד

28. **אביו של המתלונן, ג'מאל רבאיעה - בשעה 23:45 ביום האירוע התקשרו אליו ממנוי 429, המנוי של המשיב 1 אותו הוא מכיר, קראו לו אבו נאסף, ואמרו לו שחטפו את בנו ודרשו M16.** הבן שלו דיבר איתו ואמר לו שמרביצים לו, ואז לקחו ממנו את הנייד. הוא התקשר למוקד המשטרה וסיפר להם. דיבר איתו המשיב 1, הבעלים של העסק, הוא אמר לו את שמו "דודו". היו מס' שיחות ביניהם, כשבשיחה האחרונה דיבר איתו מישהו שלא זיהה קולו. ביום האירוע גם דיבר עם אביו של המשיב 1, וסיפר לו כי בנו חטף את המתלונן

29. **עיאשי סאמח שנהג ברכב הסיטראן - שמר על זכות השתיקה בחקירותיו (בעימות של המתלונן מול עיאשי, אמר המתלונן כי אינו מכיר אותו)**

30. **חאלד עבדאללה שנסע ברכב הסיטראן - שמר על זכות השתיקה בחקירותיו, בעימות של המתלונן עמו זיהה אותו כאחד התוקפים, וכמי שנסע עם המשיב 1 בליל האירוע ברכב השני, הטנדר הלבן.**

31. **עואד עדנאן, אביו של המשיב 1 - שוחח עם המתלונן לאחר האירוע, והוא סיפר לו שאחייניו ובנו תקפו אותו. כל האחיינים שלו מכירים את המתלונן, הם גרים לידו. בחור בשם ג'סאן הוא חבר של אחיינים שלו**

32. **המשיב 1 - בחקירה ראשונה שמר על זכות השתיקה, ובחקירה מיום 10.4 טען כי ישן, ולא שמע את דפיקות השוטרים בדלת. לא יודע למי שייך הטלפון השבור שנמצא בדירה והסים שנמצא באסלה. לא זוכר את מס' המנוי שלו. בהמשך טען כי אין לו טלפון משך חודש.**

אין לו יחסים עם המשיב 5, לא יודע מה הם עשו בדירה

יתר החקירה שמר על זכות השתיקה

33. **המשיב 2 - טען כי מצאו את המתלונן בכביש. הוא, אחיו - המשיב 3, והמשיב 4 - שהוא חבר, בדיוק עשו סיבוב בכפר. המתלונן הוא שהכווין אותם לכיוון השדות, לאביו, לחבר שלו. סירב להגיד איך הוא ואחיו הגיעו לרכבו של המשיב 4, כשנשאל היכן היה כשחזר מהעבודה בערב, שמר על זכות השתיקה. שמר על שתיקה מרבית החקירה.**

בחקירה נוספת מיום 6.4 שמר על זכות השתיקה

34. **המשיב 3 - פעם אחרונה לטענתו היה בחנות הפירות של דודו לפני שנתיים, כשנשאל מתי ראה את אחיו, המשיב 2 לאחרונה, שמר על זכות השתיקה. בליל האירוע היה בשדות טמרה, הוזמן לארוחת**

על האש אצל איברהים חיג'אזי, לא הספיק להגיע אליו כי נעצר ע"י המשטרה.

הוא, אחיו המשיב 2, והמשיב 4 היו ברכב, אחיו נהג, הוא ישב מאחור. הארוחה אמורה הייתה להתקיים בעזבה בשדות.

כשנשאל איך הוא ואחיו פגשו את המשיב 4 שמר על זכות השתיקה

טען כי מצאו את המתלונן זרוק בכביש ורצו לתת לו עזרה ראשונה, העלו אותו לרכב ושטפו לו את הפנים

בחקירה נוספת מיום 6.4 **שמר על זכות השתיקה מרבית החקירה**, וכשנשאל מה מס' הטלפון של איברהים חיג'אזי טען כי לא מכיר אותו ולא יודע מתי פעם אחרונה שוחח איתו

35. **חיג'אזי איברהים -** הוא חבר של המשיב 3, למדו יחד בביה"ס, ראה אותו פעם אחרונה לפני כשבועיים, ישבו יחד בעזבה שלו, זה היה בסביבות 19:30, עשו על האש ועישנו נרגילה, לא נשארו הרבה זמן

לא הזמין לאחרונה את המשיב 3 לארוחה על האש בשדות טמרה לקראת חצות. כשעומת עם גרסת המשיב 3 השיב "לא היה מקרה כזה שהזמנתי אותו והוא לא הגיע"

36. **המשיב 4 -**

בליל האירוע היה בשדות ורצה להאכיל את הכבשים. שמר על שתיקה כשנשאל באיזה רכב נסע להאכילם, ואיפה יש לו כבשים.

בהמשך טען כי היו ברכב וראו אדם זרוק על הרצפה ועזרו לו

יתר החקירה שמר על זכות השתיקה. שמר על זכות השתיקה גם בשתי חקירות נוספות

37. **המשיב 5 -** לא מכיר את המתלונן, מוכר בשם בלאל זאיד, שם אביו - זאיד. הכחיש קשר לאירוע. סירב לומר בדירה של מי שהה בקריות. לא יודע למי שייך הטלפון השבור שנמצא בפח, והסים השבור שנמצא באסלה. שמר על זכות השתיקה כשנשאל עם מי היה בדירה.

38. **עימות בין המתלונן והמשיב 1 -**

המתלונן זיהה את המשיב 1 בשמו "מוחמד עדנאן עואד דודו"

המשיבאישר כי מכיר את המתלונן, שעובד אצלם בירקות מזה כ- 4 שנים

המתלונן סיפר שביום האירוע מוחמד דודו, ובן דודו המשיב 2, המשיב 3, המשיב 5 ועוד שניים שלא מכיר, אך

אחד מהם הנהג מעכו, הגיעו למקום העבודה בו ישן, ותקפו אותו. דודו (המשיב 1) התקשר לאביו ואמר לו שהם חטפו אותו ויהרגו אותו. דודו ושאר הבחורים לקחו אותו ברכב כשעיניו מכוסות, והמשיב 2 אמר למשיב 1 לפרק את ה-DVR.

המשיב 1 הכחיש, ולא ידע להבהיר מדוע שהמתלון יפליל אותו

המתלון סיפר כי מי שאיים עליו באמצעות נשק זה המשיב 5, זה היה מול דודו, ושניהם דיברו עם אביו מהטלפון של דודו

39. עימות בין המתלון והמשיב 2 -

המתלון זיהה את המשיב 2 ואמר שמכיר אותו 4 שנים, מאז שהחל לעבוד בחנות אצל דודו עדנאן. המשיב 2 תקף אותו, קילל אותו ואיים שהלילה ימות. יחד עם המשיב 2 היו עוד 5 אנשים - המשיב 1 בן דודו, המשיב 3, **המשיב 5 "זה שיש לו עזבה בשדות"** ועוד שניים שלא מכיר. הם הגיעו למקום עבודתו בשני רכבים, והעלו אותו על מאזדה בצבע שחור.

המשיבים תקפו אותו כי חשדו שגנב להם נשק, ורצו שיביא להם נשק אחר מהשטחים

ברכב הם שמו כיסוי על עיניו, ואמרו לו שהלילה ימות, והתקשרו לאביו מהטלפון של המשיב 1. הם דיברו איתו ברמקול

המשיב 2 טען כי אינו מכיר את המתלון, מצאו אותו ככה בכביש לא ידע להבהיר מדוע שיפליל אותו

40. עימות בין המתלון והמשיב 3 -

המתלון זיהה אותו ואמר שמכיר אותו 4 שנים. המשיב 3 תקף אותו היום, בעט בו, הוא ואחיו בן עלי כיסו לו את הפנים ברכב ואיים עליו שהלילה ימות

המשיב 3 טען כי אינו מכיר את המתלון, שראה אותו זרוק בכביש, ובהמשך שינה גרסה וטען שמצאו אותו בשדה. לא ידע להבהיר מדוע שהמתלון יפליל אותו.

41. עימות בין המתלון והמשיב 4 -

המתלון זיהה את המשיב 4 מי שתקף אותו ונהג ברכב המאזדה, לא יודע את שמו. ברכב **המשיב 5 ישב לידו**, המשיב 2 מאחור מימין, והמשיב 3 מאחור משמאלו. המשיב 1 ובחור נוסף נסעו ברכב השני

המשיב 4 טען כי אינו מכיר את המתלון, "מה שהוא אומר שקר, היה זרוק כמו כלבים ועזרנו לו"

המתלון בתגובה "מי שעוזרים לו לא מכסים את הראש שלו ומרביצים לו בפנים ברכב, כל הפנים שלי דם, מי שרוצה לעזור לוקח אותך לעזבה בשדות של טמרה בזמן שהוא לא רואה? אם הייתי זרוק או

בכביש הייתי מתקשר למשטרה לא הייתי מבקש ממישהו שיטפל בי, יש שיחה שלהם עם אבא שלי, הכל ברור"

42. עימות בין המתלון והמשיב 5 -

המתלון זיהה את המשיב בשמו. מכיר אותו דרך העבודה, הגיע מס' פעמים לעסק.

המשיב מנגד טען כי זו הפעם הראשונה שפוגש את המתלון.

המתלון סיפר כי ביום האירוע המשיב הגיע יחד עם מוחמד עלי עואד, סעיד עלי עואד, מוחמד עדנאן עואד, והבחור מעכו הנהג שלא מכיר שמו. המשיב תפס אותו ונתן לו מכות בפנים ובגוף, היה לו אקדח והוא איים עליו. המשיב אמר לשאר הבחורים להרוג אותו

הייתה שיחה בין המשיב, דודו ואבא שלו, ואמרו לו שהם יהרגו אותו אם הוא לא יביא להם נשקים מהשטחים

המשיב הוסיף וטען כי לא ראה את המתלון מעולם

43. עימות בין המתלון ואביו של המשיב 1, עדנאן עואד -

המתלון סיפר שעדנאן שוחח איתו והוא אמר לו שבנו היה אחד התוקפים. עדנאן ביקש שיפתרו את זה ביניהם ללא התערבות המשטרה. המתלון חזר וטען כי עדנאן שאל אותו "האם דודו היה איתם", ולא "האם דודו הרביץ לך"

44. עימות בין עדנאן ובין המשיב 3 -

עדנאן אישר כי המשיבים 2 ו-3 מכירים את המתלון. הם שכנים בעסק, יש ביניהם גדר.

המשיב 3 המשיך והכחיש כי מכיר את המתלון

45. עימות בין עדנאן והמשיב 2 -

כשנשאל עדנאן האם המשיב 2 מכיר את המתלון השיב "כן בטח, הוא חי בינינו, אמרתי לך את זה, לא רק חמודי לבד, אביו ואחיו.. כולם מכירים אותו, הוא חי בינינו" ובהמשך "כל המשפחה אצלי מכירים אותו, הם רואים אותו מכירים אותו בפנים, אנחנו שכנים ויש גדר מפרידה בינינו"

המשיב 2 עמד על גרסתו כי אינו מכיר את המתלון

הכרעה -

46. הלכה היא כי לצורך החלטה על קיומה של תשתית ראיתית לכאורית, ביהמ"ש אינו נדרש לבחון מהימנות עדים או משקלן של ראיות, למעט במקרים בהם נגלות בחומר החקירה סתירות מהותיות המכרסמות באופן מהותי בעוצמת התשתית.

די בשלב זה בבחינת כוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה.

(ראה - בש"פ 4698/20 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 16.8.20; בש"פ 7923/19 אבו דיב נ' מדינת ישראל, מיום 15.12.19; בש"פ 1597/20 מדינת ישראל נ' אבו סעב, מיום 11.3.20).

במסגרת זו אין די בהעלאת ספקות או תזות חלופיות אפשריות מצד ההגנה כדי להפריך הערכה ראשונית זו, אלא במקרים נדירים, בהם "חוסר המהימנות זועק מן הראיה ונוטל ממנה לחלוטין את כוחה בתור שכזאת" (בש"פ 825/98 מדינת ישראל נ' דחלה, פ"ד נב(1) 625, 629 (1998)).

47. עיון בחומר החקירה כמפורט בהרחבה לעיל מביא למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה נאותה להוכחת המיוחס למשיב 5 -

ראשית, לא מצאתי סתירה, בוודאי לא מהותית המקעקעת גרסת המבקשת, בין דוחות הפעולה של השוטרים לעניין ירידת המשיב 5 מרכב הסיטרואן ובריחה לכיוון שדות טמרה, לבין גרסתו הקוהרנטית והעקבית של המתלונן בהודעותיו, כי המשיב 5 ישב תחילה ברכב המאזדה, במושב ליד הנהג, ובהמשך הדרך, לכאורה, כשהבחינו המשיבים במשטרה, ירד המשיב 5 מהרכב.

הדברים אמורים מקל וחומר, כאשר מהודעות המתלונן עולה, לכאורה, כי המשיבים הגיעו מלכתחילה לחנות הפירות בשתי מכוניות, מאזדה וטנדר לבן.

שנית, המתלונן מהודעתו הראשונה זיהה את המשיב 5 בשמו ובתיאורו כמי שתקף אותו, שוחח עם אביו בטלפון, איים עליו ונסע עמו ברכב המאזדה ("בילאל עואד בחור שמן עם זקן ויש לו חסבה בשדות טמרה"; "הבחור שיש לו עזבה באלסה...בילאל אלזאיד"; "יש לו זקן, השיער שלו מקדימה דליל והוא בריא")

שלישית, לא מצאתי כל פגם או מחדל בחקירה, בוודאי לא מהותיים, משהוצגה למתלונן תמונה, ללא פרטים מזיהים, של המשיב 5, והוא זיהה אותו בשמו והוסיף "כן זה הוא, הוא שהרביץ לי הלילה"

זאת ועוד, אף אם הייתה מתקבלת הטענה כי מדובר בפגם, הרי שבשלב לכאורי זה ביהמ"ש אינו נדרש לשאלות בעניין מהימנות עדים או משקלן של ראיות, ושאלת המשקל שראוי לייחס למחדלי חקירה נטענים מקומה להתברר בפני המותב העיקרי (ראה בש"פ 8571/20 דוד קריחלי נ' מ"י, מיום 27.12.20).

רביעית, התנהגות המפלילה של המשיב 5 לאחר האירוע - בריחה לעבר שדות טמרה כשהבחין בניידת ושהייה בדירת מסתור בקריות יחד עם המשיב 1 משך כשבועיים - מחזקת גרסת המבקשת.

המשיב 5 שמר על זכות השתיקה מרבית חקירתו, ולא סיפק כל הסבר מניח את הדעת הן להימצאותו בדירה עם המשיב 1, כאשר הוא אף מסרב לומר זהותו ולמי שייכת הדירה, והן לראיות כנגדו, לרבות מהלך עימות עם המתלונן, אשר זיהה אותו כמי שהגיע לחנות מס' פעמים והיה אחד המעורבים בתקיפתו וחטיפתו ביום האירוע.

חמישית, טענת אכיפה בררנית, מקומה להתברר אף היא מסגרת ההליך העיקרי, משעולה למצער בשלב זה, כי קיים שוני בין המשיב 5 שזוהה מלכתחילה כאמור, ע"י המתלונן כמי שתקף וחטף אותו, ובין שני נוסעי רכב הסיטראן אשר לא הוזכרו (המתלונן טען כי מעבר למשיבים 1-3 ו-5 אותם מכיר אישית, היו מעורבים באירוע עוד שניים שלא זיהה, כשאחד מהם היה נהג המאזדה, מעכו).

בהערת אגב אציין, כינוסעי הסיטראן, עיאשי סאמח וחאלד עבדאללה, שמרו גם הם על זכות השתיקה מהלך חקירותיהם וסירבו לומר מועד מעצרם מיהו האדם שירד קודם לכן מהרכב, דבר המחזק אף הוא גרסת המבקשת למעורבות המשיב 5 באירוע.

כבר נקבע בפסיקה כי "דרך המלך" להעלאת טענת האכיפה הבררנית היא מסגרת הדיון בתיק העיקרי, ומשלא הוכחה שרירותיות ושיקולים זרים בהחלטת המבקשת בהגשת כתבי אישום, איני רואה מקום בשלב זה לדיון בטענה. המבקשת עוד הבהירה, כי החקירה נגד השניים טרם הסתיימה.

זאת ועוד, אף אם ניתן להתחשב בטענת הפליה בין עצור ובין מי שלא הוגש כנגדו כתב אישום, כבר בשלב מעצר, נקבע כי ההתחשבות תיעשה "באופן תחום ומוגבל" (בש"פ 6745/17 יונס נ' מ"י), וכי טענת הפליה לא תועיל מקום בו ביהמ"ש השתכנע שמדובר במי שמסוכנותו גבוהה (בש"פ 8101/16).

מדובר לכאורה בחטיפה לשם סחיטה, סחיטה בכוח, סחיטה באיומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות; מדובר במשיב שנמלט ונמצא בדירת מסתור בקריות כשבועיים לאחר האירוע; מדובר במשיב שלחובתו הרשעה בעבירות סמים ואיומים משנת 2019 בגינה נדון לתקופת מאסר ארוכה, אשר לא הרתיעה מביצוע, לכאורה, של העבירות בתיק דנן. בנסיבות אלו, מסוכנותו הלכאורית ברף גבוה, וטענת הפליה לא תועיל.

48. מהטעמים לעיל, אני קובע קיומה של תשתית לכאורית בעוצמה מספקת להוכחת המיוחס למשיב 5.

ניתנה היום, י"ד תמוז תשפ"א, 24 יוני 2021, בהעדר הצדדים.